

PROLOG

PO VĚKY VĚKŮ, ve starobylém rozpadajícím se paláci, hrály dvě sestry, Láska a Smrt, svou věčnou hru.

Vládkyní paláce byla Smrt a žádný smrtelník, který zabloudil k jeho zrezivělým branám, se již nikdy nevrátil. Smrt měla obličej bledý jako rubáš a vlasy tmavé jako půlnoc. Byla oblečena do černé róby a kolem krku jí visel lovecký náhrdelník tvořený zuby, pařáty a drápy. Přimhouřenýma smaragdově zelenýma očima si uvážlivě měřila šachovnici před sebou.

„Jsi na tahu,“ řekla Láska.

„To vím i bez tebe,“ odpověděla Smrt.

„Tik tak,“ pobídla sestru Láska.

„Jen blázní popohánějí Smrt,“ prohlásila Smrt.

Láska se s povzdychnutím zdvihla od stolu, u kterého se Smrtí seděly. Měla stejně hluboce zelené oči jako její sestra. Po zádech jí splývaly stříbřitě plavé vlasy. Její tmavá kůže kontrastovala s bílou róbou, do které byla oděna. Její jedinou ozdobou byl náhrdelník ze spletených větviček vrby. Na nich jako živoucí drahokamy seděli lesklí brouci, pestrobarevní motýli a tmaví pavouci.

Ve velké místnosti, kde sestry hrály, stálo opřené o zeď vysoké zrcadlo se stříbrným rámem ztrácejícím lesk. Láska mávla rukou před jeho sklem a v zrcadle se objevil obraz. Byl na něm jídelní sál – kdysi zjevně okázalý, nyní zchátralý. Za jeho okny oddělenými sloupky padal sníh. Uvnitř přecházelo ztrápené stvoření – napůl muž, napůl zvíře. Chodilo sem a tam a vrhalo toužebné pohledy na dveře. Jeho oči vypadaly divoce, ale byly spíš nešťastné.

Smrt vzhledla vzhůru. „Jak se teď má tvůj netvor?“ zeptala se šibalsky. „Pořád ještě rozbíjí nábytek? A talíře? A okna?“

„Vidím to s ním nadějně,“ odpověděla Láska a dotkla se skla v zrcadle. „Poprvé.“

„Nechápu proč,“ prohlásila Smrt. „Jednou netvor, vždycky netvor.“

„Ty vždycky v každém hledáš to nejhorší,“ řekla Láska káravě.

„A vždycky to najdu,“ opáčila Smrt a znovu upřela svůj pohled na šachovnici. Zamračila se a zabubnovala o stůl karmínovými konečky svých prstů. Poté s kradným pohledem na záda své sestry provedla tah.

„Chudáček pšec. Taková škoda,“ pronesla afektovaně a postrčila po šachovnici svého jezdcе.